

عنوان مقاله:

ارزیابی زوال پوشش گیاهی در مناطق خشک با روش فائو-یونپ (مطالعه موردی زیر حوضه کاشان)

محل انتشار:

فصلنامه جغرافیا و برنامه ریزی منطقه ای، دوره 9، شماره 342 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

سید مرتضی ابطحی - بخش تحقیقات منابع طبیعی، مرکز تحقیقات و آموزش کشاورزی و منابع طبیعی استان اصفهان، سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی، اصفهان، ایران

محمد درویش - بخش تحقیقات بیابان، موسسه تحقیقات جنگلها و مراتع کشور، سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

روند شتابناک بیابان زایی در طول قرن بیستم، به ویژه سال های پس از جنگ جهانی دوم سبب شد تا مجامع جهانی و تخصصی مرتبط بکوشند با اعمال مدیریتی صحیح و علمی، این روند را مهار کنند. ارائه الگو یا مدلی برای ارزیابی بیابان زایی و ترسیم نقشه حساسیت سرزمین به فرآیندهای کاهنده کارایی سرزمین توسط فائو-یونپ در این راستا بود. یکی از فرایندهای مطرح، ارزیابی زوال پوشش گیاهی از منظر وضعیت کنونی و استعداد طبیعی است که با توجه به شرایط منطقه مورد مطالعه، بضاعت اطلاعاتی موجود و جلسات متعدد با حضور کارشناسان بخش تحقیقات مرتع و بیابان موسسه تحقیقات جنگل ها و مراتع اصلاح گردید. زوال پوشش گیاهی از منظر وضع موجود، از طریق اندازه گیری درصد پوشش گیاهان دائمی، کیفیت مرتع و میزان تولید علوفه و از منظر استعداد طبیعی به کمک نقشه رژیم های حرارتی و رطوبتی خاک و نیز اطلاعاتی که از نقشه قابلیت اراضی بدست می آید، در محیط الویس محاسبه شد. نتایج بررسی نشان داد که حدود ۷۴ درصد محدوده مورد مطالعه (زیر حوضه کاشان از آبخیز کلان دریاچه نمک قم) به لحاظ وضعیت کنونی در کلاس تخریب بسیار شدید و ۸۴ درصد مساحت از منظر استعداد طبیعی در کلاس تخریب شدید و بسیار شدید قرار می گیرد. شناسه ای که آشکارا زنگ خطر را در شمال خاوری استان اصفهان به صدا درآورده و ضرورت بازنگری در چیدمان توسعه را یادآوری می کند.

کلمات کلیدی:

بیابان زایی، کاشان، وضعیت کنونی، استعداد طبیعی، پوشش گیاهی، سامانه اطلاعات جغرافیایی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1399303>

